

Posamezna številka v Ljubljani in Trzin 4 vin.

"JUTRO" izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 5. zjutraj. — Naročnina znanca: v Ljubljani v upravnishču mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto mesečno K 1.50, polletno K 9.—, četletno K 4.50, letno K 18.—. Za inozemstvo celoletno K 28.—. Telefon številka 118.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Izven Ljubljane in Trzina 6 vin.

Uredništvo in upravnishče je v Pranciškovi ulici 6. Dopolni se pošiljajo neodvisno, naročnina upravnishču. Neprilagodna pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglaševanje se plača: petič vrsta 15 v, osmrtična, poslana in zahvala vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je pričeti znanost. Telefon številka 118.

Spanija.

Ako se je doslej govorilo o tem, kako klerikalizem škodljivo vpliva na razvoj naroda, se je navadno kazalo na Spanijo. V Spaniji se je namreč najbolj jasno kazalo, kam vodi klerikalizem. Propad Spanije je postal celemu svetu svaričen zgled. Danes je vsakemu kulturnemu človeku znana španska inkvizicija imena kakor Torquemada, Aragues in druga so znana v zgodovini, njih čini še danes vznemljajo grozo. Tisoči nedolžnih ljudi so padli kot žrtve verskega fanatizma.

Zgodovina ima vpliv na bodoče rodove. Verski boj, ki ga je bojeval španski narod proti Mavrom v srednjem veku, je bil pravzaprav narodni boj, ker so se bojevali proti tujemu arabskemu plemenu in ima torej cel boj na sebi bolj značaje rase proti rasi, nego vere proti veri. Ko pa si je Spanija komaj opomogla od onih "verskih" bojev, v kateri so Mauri podlegli, je zavladala inkvizicija, ki je morila, sežigala in trpinčila razne domače "krivoverce", ako se je komu zdelo, da prav ne verujejo.

Ob času, ko je bila odkrita Amerika, je Spanija zelo obogatela, svoje bogastva pa ni znala porabiti zase, ampak je hotela na vsak način biti protektorata rimske cerkve in katoliške vere. Cervantes je krasno izrazil romantično v preteklost zamaknjeno špansko dušo; Spanija je bila kakor Don Kišot; ko so evropske države skrbele za svoj razvoj, se je Spanija bojevala za vero. Tako je Spanija počasi padala in je v zadnji dobi izgubila svojo moč v Ameriki. Takrat so klerikalni listi pisali, da so pristojevali krivi španski porazov, v resnici pa so bili vsega krivi klerikalci, ki so onemogočili državi vsak zdrav razvoj in napredek. In tako je bila Spanija slavna le po svoji preteklosti, po svoji inkviziciji, po svojih jezuitih, po bikoborbah in po španskih vaseh.

To je bolelo vse one, ki so želeli svoji domovini lepše bodočnosti. Ideje napredujoče Evrope so prišle tudi v Spanijo in sprejeli so jih vsi oni, ki so spoznali, da je bodočnost naroda in države v tem, da napreduje skupaj z drugimi narodi in državami. Ni pa čuda, da se je proti skrajnemu pritisku pojavil tudi skrajni odpor in da je prišlo v španskih mestih do izgrediv, ki so pokazali, da mora vlada začeti drugo politiko, ako hoče vzdržati javni mir.

Kot žrtev teh dogodkov je padel Ferrer, ki je bil vodja svobodomislecev. Toda protest celega sveta je opozoril Spanijo na to, da se s puškami ne da uničiti prepričanje in da na ta način ne bo zadušila naprednega gibanja.

Tako je prišel na krmilo Ganalejas, podjeten in napreden mož in v Spaniji se je začela na višjem mestu napredna politika.

Ob priliki portugalskih dogodkov, so časopisi vedno strašili, da se tudi po španskih mestih začne prevratno gibanje. Toda v Spaniji je ostalo vse

mirno, ker je vlada previdno šla mimo portugalskih dogodkov in s tem se je pokazalo, da so klerikalci uganjali le hinavščino ko so tako svarili državo pred napredkom in naprednjaki. Seveda je bilo neizogibno, da je napredna vlada v Spaniji prišla v konflikt z Vatikanom, ki se povsod in ob vseh prilikah sklicuje na svoje stare pravice in hoče vladati narodom in državam. Spanija je morala po zakonu omejiti delovanje razuih redov in kongregacij — in Vatikan je protestiral.

Toda to pot se Spanija ni udala in Canalejas je vstrajal pri svojih reformah, ki so našle v vseh krogih dopadajenje.

V zadnjem času smo doživeli nenavaden dogodek: Ganalejas je vsled debate glede Ferrerjeve smrti demisioniral, toda kralj mu je poveril sestavo novega kabineta, z željo da nadaljuje svojo napredno politiko.

Naši klerikalci ki so brž v skrbeh, če si kje kdo opomore do kake samostojnosti, so brž uganili, da vsled tega preči Spaniji propad. Za Portugalom Spanija. Ze portugalski menihi in jezuiti niso mogli dobiti nikjer na svetu prostora in so se jih povsod že od daleč branili, kaj bi bilo, če bi še španske morala spraviti Evropa pod streho. In ker jih nikjer ne marajo, kaj bi bilo, če bi prišli v Avstrijo — ki je takim gostom vedno odprta — in bi nastala konkurenca! In to sedaj v teh hudih časih boja za obstanek, ko svet čim dalje bolj spoznava, da je delo podlaga življenja in da so ljudje ki žive brez dela nepotrební. Tak strah je obdal klerikalna srca, ko so prišle vesti iz Spanije. Kakor se vidi ne bo nič hudega za državo; zbornica nadaljuje debato o Ferrerju in gotovo je prav, da se o tej važni zadevi pojasni resnica in da zastopniki ljudstva vladi povedo svoje mnenje. Baje se pojavljajo nemiri med vojaštvom, ker se je v zbornici napadalo vojno sodišče. To je klerikalna pobožna želja, ker bi klerikalci radi pokazali, da je "država v nevarnosti", da se bliža "propad", sploh da prihaja konec, ako se samo govori o Ferrerju, ako se hoče pokazati resnica in predvsem seveda, če kralj pusti na krmilo Canalejas, ki je Vatikanu neljub, in če kralj zelo odobrava njegovo napredno politiko.

Šoštanski diktator.

Šoštanski diktator Hans Woschnagg, katerega železni volji so se morali vdati Slovenci in Nemci — vzbudil je tudi v meni spomine na tisti čas, ko bi se ta od nekdanj v našem trgu odločujoča obitelj dala, če ne popolnoma pridobiti za našo narodno stran, vsaj nevtralnno obdržati. Dopisnik iz Celja je že navedel nekatere, od slovenske strani storjene napake, ni pa se dotaknil najvažnejše, menda za to ne, ker ta skeleča rana še zdaj krvavi. Zamerlanje pa tu ni na mestu, kajti iz storjenih napak se učimo, kako se v prihodnje ne sme ravhati. Torej k stvari. Gospod W sta-

rejši, glava te rodbine, je bil odkar se je ustanovila posojilnica, nje ravnatelj in jo tako spretno in zvesto vodil, da je vsako leto sklenila račune z lepim dobičkom. Zgodilo pa se je, da je zapazil, da si blagajnik protipravilno izposojeval denar; temu se je on protivil, blagajnik pa, da se izogne tej njemu neljubi kontroli, je pri prihodnjem obnem zboru nabral nekaj svojih ljudi in dozdanih tolikoletni ravnatelj ni bil več izvoljen, češ, da ni odločno naroden, "dasi je bilo tudi pod njim vse poslovanje in vse knjige slovenske. Prvi nasledek tega nepremišljenega koraka je bila — ustanovitev nemškega „Spar- & Vorschussvereina“, kar je poprej bil zadrževal ravnatelj W. Ne, to še ni bilo tako zlo; pa drugi še hujši nasledek je bil, čež nekaj let tisti strašni polom, ki je več narodnih rodbin spravil v veliko nesrečo in ki ga še zdaj nismo preboleli. Vsega tega bi ne bilo, ko bi prejšnji ravnatelj bil ostal na svojem mestu in bi v svojih rokah imel ključ do blagajne. Novi ravnatelj, žal, po svojih mnogih drugih opravkih, je vse prepuščal v preveliki svoji zaupnosti neki sami osebi in po tem je prišlo do takega poloma, kakor smo jih ubogi Slovenci doživeli več v poslednjem času: Glavna posojilnica, Agro-Merkur, Rudolfovo in morda še kaj pride.

In zdaj je imel mladi H. W. proste roke. Silno ogorčen, da so Slovenci celo očeta tako na stran potisnili, se je oklenil nasprotnikov, ki so ga z odprtimi rokami sprejeli, obisipali ga z vsemi častmi, končno tudi z dež. poslanstvom; pri tem pa, to se razume, v najobilnejši meri izkoriščali njegovo znano radodarnost. Vendar sovražstva do Slovencev ni poznal; pri občinskih volitvah je zmirom bil za kompromis in še pri poslednjih volitvah je Slovincem ponujal več mest v 3. razredu. Tačasti voditelj pa so kompromis odklonili in — potem tudi v 3. razredu propadli. Za svoje fabrike je najemal le slovenske delavce in ž njimi prav dobro izhajal. Sam je izrekel, da je vsak slovenski delavec bolj spreten, kakor kak Werkmeister iz Rajha, ki jih je tudi poskušal, pa takoj spet odpravil.

Poslednje njegovo delo, s katerim je H. W. Nemce še razveselil, je bilo ljudsko štetje. Leta 1900 je bilo med 1082 prebivalci 908 Slovencev in le 174 Nemcev, letos pa med 1237 prebivalci le še 374 Slovencev in 803 Nemci. Tu se je pokazala njegova diktatura v najslajnejši luči! In zdaj se je hotel, — ker je tudi fabrika šla v najlepšem teku, — prvokrat v svojem življenju oddahnuti in se razvedriti. Pridružil se je turistom na Lloydovem parniku, ki je plul ob obalah sredozemskega morja. In tu ga je nepričakovana smrt položila na mrtvaški oder.

Šoštanski Slovenci se zdaj lahko oddahnemo. Pa kje se bo našel mož, ki bo zbiral razbite in razbegane čete, jim spet vdahnil razum in jih vspodbujal k narodnemu delu? Ni še vse izgubljeno; še imamo nekaj narodne organizacije: Sokol, Čitalnica,

Ciril-Methodova podružnica, posojilnica. Nekdaj toli slavna šoštanska godba bi se tudi dala spet oživitvoriti. Seveda: delati je treba, dobro premišljeno dosledno delati in s časom se izkopljejo iz sedanjih apatije in se dokopljejo spet do tiste višine, na kateri je stala narodna stranka pred leti, ko je na čelu našega trga bil — slovenski župan! Šoštanski starožil.

Iz slovenskih krajev.

Iz Jesenic. V nedeljo nas je „Gledališko društvo“ zopet presenetilo v „Skladstih rodbinskega življenja“. Ze v naprej smo lahko uverjeni, da so predstave tega pomembnega društva popolne, a kar obstaja „Gledališko društvo“, se ni še tako dovršeno igralo kot zadnji pot. Ne bomo navajali posameznih igralk in igralcev, rečemo le, da je bil vsak na svojem mestu, da je hotel le drug drugega prekositi in prekušeti v dovršenosti. Vsa čast režiserju g. J. Spicarju. To je bila že enajsta predstava v letošnji seziji. Dalje omenjamo, da je kulturno delo „Gledališkega društva“ velepomembno za napredno slovensko javnost na Jesenicah. Društvo bo rado otvorilo javno čitalnico, uredilo redna poljudna predavanja, a ne more radi finančnih kriz, ker si je moglo omisliti nebroj kulis, gledališke garderobe itd. Umestno bi bilo torej, da bi vsa slovenska napredna javnost bila malo bolj pozorna na jeseniško bojišče in podprlo „Gledališko društvo“ z vezanimi knjigami, listi itd. itd. „Gledališko društvo“ je še mlado, a polno življenja in njegovo delovanje nam je porok, da se bo razširilo in ukrepilo, če prav je trn v peti klerikalcem, a tudi mnogim psevdonaprednjakom.

Iz Novega mesta. Hočevan Anton pride v Novo mesto. Nemčija je izročila ubegelega Antona Hočevanja okrožnemu sodišču, kjer se bo moral, kakor pravijo, zagovarjati radi zločina goljufije. Svoji ženi je pisal, da se mu v policijskih zaporih v Bremeu jako slabo godi, da bolega in da so mu finančna sredstva že popolnoma pošla. Pooblastil je dr. Slanca in mu obenem pisal, naj mu denarno pomaga. Vse druge govorice pa so docela izmišljene. 21. do 24. marca so se na javni dražbi prodajala vse njegove in njegove žene neobhodne potreščine. Kot voditelj dražbe je funkcional kancelist Adamič, kot izklicatelj znani sodni sluga Poš. Časopisi so o dražbi pisali že mnogo, a natančnega niso poročali; zato je dobro, če malo osvetlimo vzorno poslovanje teh dveh sodnijskih organov. Kakor čujemo, vlada med ljudstvom naravnost velikansko ogorčenje, ker se je vršila dražba popolnoma pristransko. Pri javni dražbi v prodajalni usnja je bil dovoljen vstop samo židom in nekaterim tujcem, nikakor pa ne domačinom, ki so se najbolj zanimali za prodajo. Ko je hotel prestopiti prag

prodalnalne grajščak in sodni izvede, nec in cenilec v Kandiji, g. Košiček ga sodni sluga prime za rame in potisne pred prag z besedami: „Tu nimate nič opraviti“. Radi tega je sodišče na intervencijo župana dr. Schegule odposlalo drugega uradnika. Kakor se splošno govori, so bili zdražitelj tujci in sodna odposlanca glede prodaje sporazumljeni in da je neki sogledalec, samo navidezni zdražitelj prejel od pravega zdražitelja 150 K nagrade. Drugi dan se je prodajalo pohištvo. Sodni sluga je zdražiteljem neprestano grozil s policistom. Sorodstvu so se oddajale mobilije tako hitro, da drugi zdražitelji sploh niso imeli časa, več ponuditi. Ko se je pričelo prodajati boljše pohištvo, je kancelist zopet postavil pred vrata veliko mizo s pripombo, da ima vstop samo sorodstvo. Ko so kupci proti temu protestirali, jim je bilo pet minut dovoljeno ogledati si pohištvo, nakar so se morali zopet odstraniti. Po preteku pol ure se je pričela zopet dražba, a ne v sobi kjer so bile mobilije, ampak na hodniku, kakih 20 korakov oddaljenem od sobe. Dražilo se je iz sobe, kjer so bili zdražitelji za pohištvo, na hodniku pri sklicatelju in izvršilnemu organu pa je stal zdražitelj za sorodništvo, g. Pirker. Ker so bili kupci v sobi, je pustila komisija donasati skupilo na hodnik in šele proti koncu dražbe je vodja prišel v sobo in sprejemal denar, izklicatelj je pa ostal na hodniku. Umestno bi bilo, da bi graško nadsodišč obema funkcijonarjema malo stopilo na prste, kajti Novomeščani nismo navajeni tako surovega poslovanja. Za kolikor pa smo mi upniki prikrajšani, se bomo pa ob priliki pomenili še prihodnjič. Prizadeti upniki.

Iz Mengša. Pred kratkim časom Vam je vaš dopisnik poslal iz Mengša dopis, v katerem je opisal vedenje tukajšnjih „Orlov“ ob priliki veselice „Bralnega društva“. Čudili smo se, da ni obenem omenil tudi zadnjih dogodiljev v naši Marijini družbi. Tudi to se ne sme izpustiti, kajti interesantne stvari so se godile zadnje čase javno in prikrito. — V pričetu septembra pr. l. je imela podružnica družbe sv. C. in M. svojo veselico pri kateri je sodelovalo tudi nekaj članic Marijine družbe. Bil je to tako velik greh, da so bile izključene. — Koncem septembra je napravilo gasilsko društvo svojo veselico in tudi sem je prišlo nekaj Marijinih hčera, da se nekoliko poveselo. Toda tudi te je zadela ista usoda. — Prišel je veseli čas predpusta in obenem čas svatb in zabav. Pri nas je star običaj, da naredi dekleta svoji tovarišici, ki stopi v zakon preprogo in ženin mora nevesto odkupiti. Nihče se doslej ni izpodtakel nad tem. Toda letošnji predpust so bile vse, ki so napravile preprogo kaznovane z izključitvijo. Vendar jih ta kazen ni zadela radi preprege, temveč, ker so si z dobljenim denarjem napravile majhno večerjo, nato malo medsebojno „na sapo“ zaplesale in poglavito, ker niso dale denarja v kake klerikalne namene. — Na sokol-

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetk.

— Umorjen je bil, je dejal Roland mirno. Vas pa, nasprotno, in v vašo srečo, je zalezoval nekdo, ki vas ne samo da noče umoriti . . . drugače bi bil to že zdavnaj storil! — nego vam hoče celo pomagati.

— Pomagati mi! je vzkliknil Bembo z zamolklim glasom. Čemu mi hočete pomagati?

— Kaj vas skrbi! Kaj vas briga, zakaj je moja želja, da postane hči Imperije vaša priležnica?

Bembo je vzdihel od veselja.

— Če bi tiralo tega človeka sovraštvo! . . . Potem je jasno vse. On, ki je tako dobro poznal sovraštvo, on, ki je bil napravil sovraštvo za veliki vzvod svojega življenja in svojega uspeha, je začutil, da se mu bo v tem slučaju lahko spoznamo z neznancem.

Pozabil je vse njegove sarkazme, vso ironijo in trpkost njegovih besed. Nehal je misliti na nejasno grozo, ki ga je navdajala dotlej.

— Kako mi torej hočete pomagati? je dejal, zbiraje vso svojo običajno hladnokrvnost. In povejte tudi, kaj zahtevate od mene za svojo pomoč?

— Na obedne točki vam hočem odgovoriti, samo ne po redu vprašanj, nego narobe. Zahteval ne bom ničesar.

— To utegne biti preveč! je zamrmral Bembo.

— Bodite mirni; poplačan sem drugače. Ostaja torej le še vprašanje, s čim vam morem koristiti . . .

— To bi tudi jaz rad vedel.

— Lahko bi na primer ugrabil mlado Bianco ter jo izročil vam.

Bembo je zadušil vzklik. Val brezumne strasti mu je preplaval dušo. V blestečih sanjah je zagledal samega sebe, kako jemlje deklico v svoje naročje, kako jo odnaša, trepetajočo po

vsem životu in brez obrambe izročeno njegovim objemom.

— Zdi se, da položaj ni ravno ugoden vašim namenom, je dejal Roland.

— Oh, če bi vi storili, kar pravite! je zajecjal Bembo. Potem zahtevajte, karkoli je naša želja!

— Pravim vam, da sem poplačan drugače . . . Ali sprejmete mojo ponudbo?

— Sprejemam jo! je zahropel Bembo.

— Dobro. Bodite torej jutri zvečer okrog devete ure pred Imperijino palačo.

— Pa če me ona vidi?

— Nič ne de. Celó potrebno bo, da vas vidi. Jaz potrebujem tega, da pridobim za svoj namen gotove ljudi. Ob enajstih bo mala Bianca vaša.

— Kako namerjate to doseči?

— To je moja stvar. Do svidenja jutri. Bodite točno na sestanku. Drugače se lahko zgodi, da se prilika, ki se vam ponuja, nikoli več ne vrne!

Bembo se je mrklo ozrl na Imperijino palačo; isti pogled, samo še temnejši, se je ustavil na Rolandu.

— Kdo mi jamči, da mi ne nastavljate kake pasti? je rekel nenadoma.

— Pasti? Zakaj neki. Če bi vas hotel umoriti, bi vas bil lahko kralj že ves čas, odkar se nočjo razgovarjate.

— To je res! je zamrmral Bembo.

— Torej — ali pridete na sestanek?

— Pridem!

Izgovorivši to besedo s trdnostjo, ki ni puščala nikakega dvoma o njegovih namelih, je Bembo naglo odšel. Roland mu je nekaj trenotkov sledil z očmi. Izraz nepopisnega studa je pokrtil njegovo obličje. Nato je tudi on odšel proti pristanišču. Dospevši tja, je stopil v hišo revne zunanosti ter potrkal na neka vrata, ki so se takoj odprla.

Mož, ki je prišel odpirati, je bil Skalabrino.

Orjak se je zdel vznemirjen, žalosten in razburjen. Njegovo veselje je bilo minilo.

— Gospodar, mu je zavzdihnil naproti, odpustite mi, da sem vas prej kar tako zapustil. Blazen sem bil . . . to, kar ste mi povedali, me je tako pretreslo . . . nekaj minut sem bil ves poln

nemogočih misli . . . toda zdaj je končano.

— Kakšnih misli? je vprašal Roland s tistim toplim in nežnim glasom, ki je budil v orjaku oboževanje do njega. Pri-poveduj mi to . . . povej mi vse . . . ob tem si odpočijem po razgovoru, ki sem ga pravkar imel.

Skalabrino je zmajal z glavo. Nov vzdihljaj je pričal o njegovem obupu.

Roland ga je prijel za roko:

— Ali rajši ohraniš svoje radosti in svoje muke zase?

— Ne, gospodar, je vzkliknil Skalabrino. Ne, tega ne mislite. Toda sanje, ki so me bile premagale za par minut, so tako brezumne! . . .

— Kaj se ti je vendar sanjalo tako brezumnega? . . . Daj no . . . Ti si sanjaril, kako bi odvedel svojo hčer daleč proč iz Benetk. In bi jo skril pred tigri, ki se plazijo v temi in hlepe po mladi krvi — skril jo tudi pred materjo, ki jo bo prej ali slej, bodisi iz dobičkarije, bodisi iz slabosti, groze ali drugega čuvstva, izročila pregrehi? Kaj ne da, to si misliš?

Skalabrino je sklenil svoje ogromne roke ter prikimal z glavo.

— Sanjaril si, kako bi si po malem, z nežnostjo in poztvo-vanjem, pridobil Biankino ljubezen, da bi ti nekega dne dejala: Zakaj niste vi moj oče! . . . In takrat bi ji ti zaklical: Hčerka, drago dete moje, saj sem tvoj oče, tvoj pravi, resnični oče!

— Res je, gospodar, sanjal sem o tem!

— A nato, je nadaljeval Roland, si si rekel, da vse to ni mogoče, in da ta ženska, ta kurtizana, preveč nadzoruje Bianco, in da si na veke obsojen, živeti daleč od nje!

— Ali to ni resnica, gospodar?

— Jutri ob enajstih zvečer, je rekel Roland nenadoma, ugrabimo Bianco.

Skalabrino je planil pokoncu.

— Gospodar, je dejal osuplo, to bilo preveč lepo!

— Skalabrino, storila sva že težje reči. Ponavljam ti, da jutri zvečer ugrabimo tvojo hčer.

— Oh, je zamrmral orjak, vi mi odpirate nebesa!

— Ali so vsi najini tovariši v Benetkah?

— Skoraj vsi, je odgovoril Skalabrino z drhtečim glasom.

Tisti, ki jih še ni tu, pa pridejo gotovo jutri. (Dalej.)

ski ples v Domžale je tudi prihitelo nekaj plesateljic Marijinih hčerk. Moj Bog, moj Bog, kakšna pregreha! Takoj so bile izključene iz družbe. Tako se je manjšalo in manjšalo število Marijinih devic, obenem pa je rastlo število članic podružnice C. in M. družbe v Mengšu, kajti skoraj vse so pristopile k nji, med njimi gđc. Jankoviči, ki sta takoj poslali ustanovno podružnico. Bil je to najlepši in najplemenitejši odgovor in zato jim vsa čast. Ostale device pa so prejele od svojega predsednika dobro lekcijo, ko jih je oštel z vlačugami. No, naj bo, ker kar je bilo boljših, so že odšle iz Marijine družbe in dotični gospod je gotovo mislil na izprehod ali božjo pot v Homec, kjer sta bila med drugimi navzoča tudi najlepši fant iz Mengša in zala Marjetica, ki sta se zvečer lepo sama vračala domov, ker je nadzorstvo že preje odšlo domov. Gotovo je ta izlet tudi v kakšni zvezi z rednimi obiski Marjetice v Malem Mengšu. Res, vzor-devica je ta Marjetica. Ne pleše nič in sploh ničesar ne stori, kar bi njenemu devištvu škodovalo. Vendar se pa na skrivaj le rada zavrti, kot smo imeli na predpustni torek priliko videti v veži neke gostilne, medtem ko so se grešniki v sobi sukali. — Da bi ljudje ne mislili kaj napačnega se pri igrav v „Društvenem domu“ uprizorjajo le igre s samoškimi oziroma ženskimi ulogami. Za kulisami pa kraljuje nedolžna ljubezen. Vendar so prišle stvari na dan in sedaj se je morala zala Marjetica posloviti od odra. Toda kaj njej zato; ona je in ostane vzor-devica in sedaj na pomlad ne potrebuje več kulis in zagrinjala, ko bo zopet lahko s spremstvom hodila na Hrib k sestram marjeticam v vas. Do jeseni pa bo že stvar pozabljena in bo zopet sprejeta v krog Talijinih hčera.

Splošni pregled.

Dr. Pattai o večini. V „Reichsposti“ piše predsednik razpuščene drž. zbornice dr. Pattai sledeče: „Dokodki so postavili parlament roku dolžnost izvršiti v čisto kratkem roku neko določeno delo — začasno ureditev državnega gospodarstva. Tega dela ni izvršil in večina ga vsled nasprotujočega stališča manjšine ni mogla k temu prisiliti. Puščam popolnoma na strani vprašanje, zakaj so parlament izpostavili tej nujni nujnosti, in tudi nadaljuje vprašanje, ali je odobrati — in če se je tudi izvršilo od strani manjšine — da se izrabljajo težavni položaji za razdiranje splošno koristnih del. Nas zanima danes predvsem vprašanje: Ali se sme večina izpostavljati takim nevarnostim? Ali sme to delati posebno z ozirom na to, da je doživela že pogosto podobne izkušnje? Ali je večina, ki je navezana na dobro voljo manjšine ali vlade, sploh še v posesti one moči, ki ji pristojajo? Vsek, ki resno misli s konstitucionalnim življenjem, bo na to odgovoril z: Ne!“ — Tudi predsednik dr. Pattai mora torej priznati, da je bila večina popolnoma impotentna.

Češki socialni demokratje na Moravskem. Socialno demokratični centralistje so že začeli z volilnimi pripravami. Postavili bodo povsod svoje lastne kandidate, tudi tam, kjer bodo kandidirali prejšnji češki soc. demokratični kandidati Hybeš, Svoboda, Tomášek, Prokeš in Filipinský. Tudi proti Pospíšilu v Šleziji bodo postavili svojega kandidata.

Potovanje francoskega ministrskega predsednika. Francoski ministrski svet je določil potovanje predsednika Fallièresa v Tunis na 15. t. m. Laška vlada je naznanila, da bodo predsednika v Tunisu pozdravile laške bojne ladje.

DNEVNE VESTI.

Somišljenikom naznanjamo, da se običajni sestanek ta teden ne vrši v četrtek, temveč v petek, dne 7. t. m. ob 8. uri zvečer.

Štefe divja. Štefe je zaradi naših razkritij o sleparijah v irgovsko-obrtini zbornici kar ves iz sebe, tako da že menda niti ne ve več, kaj da dela. Zadnjo soboto je sedel v gostilni P. Kriska na Cesarja Jožefa trgu, in v tisti sobi tudi neka slovenska napredna družba. Naenkrat potegne Štefe meni nič tebi nič iz žepa samokres in začne razsajati, kakor bi bil ob pamet: „Ali ga vidite? Najnovejši angleški sistem! Nalasač sem ga naročil! Vse liberele bom postrelil!“ In začel je groziti s samokresom oni družbi, da se ga je gospa, ki je bila tudi v oni družbi, resnično bala. — Ali je tako javno pretenje z revolverjem dovoljeno? Kolikor vemo, ni — in za Štefeta tudi menda še ne velja nobena izjema.

Ali sta Kregar in Štefe dobila „ta suho“? Ker duhovščina vlačil politiko v spovednico, imamo tudi mi pravico potegniti spovednico v politiko. Radovedni smo, če sta bila Kregar in Štefe kot najbolj vneti katoličana že pri velikonočni spovedi. Še bolj kot to pa za zanima ljudi, če nimata v spovednici protekcije, bi morala dobiti „ta suho“ radi sleparij v trgovsko-obrtno zbornico. Sicer pa, če tudi dobita odvezo, jima pokora ne odide, ki jo bo jima prisodilo sodišče.

Kmetstvo dekle in škofova rdeča brošura pri spovedi. Predvčerajšnjem je bilo kmetstvo dekle pri spovedi. Gospod so jo izpraševali, kaj bere. „Slovenca“ in „Domoljuba“ je odgovorila. Kaj še? Je vprašal radovedneč: „Škofovo rdečo brošuro sem že dvakrat prebrala“, odrezala se je punca. Nato je spovednik umolknil, in niti za „Jutro“ ni več vprašal.

Jezuitje na Elizabetni cesti. Ljubljancje poznate rudečo stavbo z malim stolpičem na Poljanskem predmestju, ali malo poznate tiho toda natančno proračunjeno sestavno delovanje v teh prostorih. Ob 4 ur jutraj budi zvonec, od 5—7 ure so prostori napolnjeni z deklami in kuharicami. Vrata se zapro, grobna tišina zavlađa, ki jo moti v dopold. uri, včasih tudi popoldne med 2—4 uro, elegantna ekipaža, ki je pripeljala na važen razgovor višjega cerkvenega dostojanstvenika, ali gospodarsko vplivnega moža ali prve klerikalne politike, še večkrat pa njih žene, Katehiti II. gimnazije, realke in ljudskih šol so skromnejši, ti hodijo k jezuitom na konferenčne peš. Popoldanska doba od 4 in pol do 7 ure je oddana boljšim ljubljanskim damam. Prednice jezuitskega gibanja med boljimi ženskimi sloji v Ljubljani se zbirajo posamezno že v zgodnjih popoldanskih urah, te tvorijo ženski generalni štab za vojsko po jezuitskih načrtih, druga armada pa se zbira običajno ob 5 uri. — Čez dobro uro vidiš odhajati nepregledne množice ljubljanskega ženstva od jezuitov na vse strani. Povdarjeno bodi, da so to skoro izključno ženske iz t. zv. boljših krogov, ki imajo na dan 24 ur prostega časa. Značilno je tudi za kulturno stopnjo ljubljanskih Nemcev, da tvorijo Nemke približno dve tretjine vseh popoldanskih jezuitaric. Pojdi v tej smeri proti večeru, vsak dan boš srečal črna krđela svete vojske jezuitskih amazonek, prepričaj se sam na lastne oči. — Po 7 uri se zbirajo moški terciariji, včasih vsak teden vsaj enkrat, včasih samo dvakrat na mesec. Med 8 in pol 9 se vrača 30—40 tennih oseb po Poljanah, tu tvorijo večino Slovenci, največ znani klerikalni uradniki (par advokati, nekaj profesorje, največ pa iz finančne direkcije). Včasih se pač izjemo-

ma tudi še po 8 uri izmuzne iz jezuitskih zidov kaka zaostala tica, običajno z zastrtim obrazom. Cela Ljubljana čuti pritisk jezuitske vojske, zato si hočemo ogledati jezuitsko gibanje v podrobnem prihodnjic.

Deželni odbor in slovenska literatura. Profesor dr. Karol Glaser ima zbrano gradivo za antonologijo slovenskega pesništva v nemškem jeziku (prevode raznih pisateljev ali prevajateljev) ter je kranskemu deželnemu odboru predlagal, naj bi antonologijo založil. Deželni odbor pa mu je odgovoril, da za take stvari nima denarja.

Sokolski večer oznanjajo pravkar nalepljeni lepaki raz vogale ljubljanskih ulic. Pri sokolskih večerih nikdar ne manjka zabave, dvorana in spored je tak, da se bo dobro zabavalo mlado in staro, prav posebno pa bo večer prijat rodbinam. Vršiti se utede marširaj vseleže, česar ni v debelih črkah na programu, kar pa prikipi tiho in tajno iz pomladanskega razpoloženja vedno vseleže in poskočne sokolske družbe. V soboto zvečer ob 8. uri na svidenje v Mestnem domu!

Slovensko deželno gledališče v Ljubljani. Iznova so doslej angažirani za naše gledališče g. Ljubiša in gospa Desanka Iličič, g. Fran Bohuslav, gđc. Ter. Thalerjeva, gđc. Alena Setilova, gđc. Ana Wintrova, g. Josip Križar, g. Rudolf Bukšek, g. Hinko Nučič, g. Josip Povhe, g. Josip Molek, g. Milan Skrbinek, g. V. Simatek, g. A. Danilo, g. Bol. Peček in g. P. Rasberger. Za opero se angažujejo prvi tenor, prva in druga pevka, ter kapelnik. Intendanca je sklenila gojiti nadalje dramo, opereto v manjši in opero v večji meri na iste dni in večere, kakor dozdaj.

Mariborski „Narodni dom“, zabavno in kulturno središče Slovencev, je tudi sedež mariborskega Dramatičnega društva in njegovih gledaliških predstav. Vzorno marljivi in poštvalni odbor Dramatičnega društva, na čelu g. Ivan Kežar, je dve sezoni vzdrževal redne gledališke predstave, ter je uprizorjal najlepše igre domačega in svetovnega repertoarja. Žal, da so se pojavile velike ovire, zlasti pa odziv občinstva ni ostal toli številan, da bi se pokrivali stroški. Vztrajnosti in resničnosti zanimanja pa stvar manjka pač tudi mariborskim Slovincem. Tako se je že druga gledališka sezona v Mariboru zaključila z izgubo, dasi so odborniki in diletantje poštvalno storili več ko svojo narodno dolžnost. Morda bi se mariborsko slovensko gledališče rešilo, ako bi posnemalo tržaško, ki se je tudi že zateklo k opezetli! Prava umetnost je na gledaliških deskah med Slovenci prezirana Pepelka, in vse petje estetikov ji ne more pomagati iz bede. Povsod isto: denarja ni. Zdaj je v Mariboru oblast še vrhu vse nesreče prišla s prepovedjo gledaliških slovenskih predstav dotlej, da se nabavi železni običajni zastor, kar bo veljalo mnogo. S tem pa je padlo v vodo gostovanje članov drame slovenskega deželnega gledališča v Ljubljani pod vodstvom g. Nučiča. To so križi naše umetnosti.

Dan sprave in preložitve. Ljubljansko okrajno sodišče si dan 5. aprila l. 1911. lahko posebno zaznamuje v album kazenskih tožb. Kakor čujemo, se je tega dne izmed toliko slučajev vršila le ena razsodba. In še ta je bila oprostitna sama na sebi, poleg tega pa je tožiteljica Svetlin, uslužbenka v restavraciji na južnem kolo-dvoru umaknila svojo neopravičeno tožbo proti gospodarju I. Schrey. Druge obravnave pa so se ali v srhu natančnejšega dokazovanja preložile, ali pa so se stranke vsled prizadevanja sodnika med seboj z lepa poravnale. Sodiš je okrajni sodnik dr. Pompe. Zanimiv v tem oziru je bil

zadnji slučaj: Dve ženski sta se v prepiru druga drugo razžalili. Tožila je pa samo ena svojo nasprotnico. Sodnik se trudi za mirno spravo. Po očitno težkem notranjem boju je toženka naposled vendarle izustila besede, ki gredo tolikim tako težko iz ust še težje pa prav iz srca, besede namreč: **Prosim odpustanja za storjeno žalitev.** Tožiteljica po istotaku prestanem težkem notranjem boju, ki tolikim veleva: **raje vidim, da je moj bližnji obsojen, kot da mu odpustim** — je podala toženki roko v spravo, rekoč: **Odpustam vam in želim, da bodi odslej mir med nama!** — Če bi vsi tisti, ki se največkrat za prazen nič tožarite, zapravljate čas, denar in sežete med človeško družbo sovražstvo in prepir, se po tem vzgledu ravnali, koliko ljubega miru bi bilo več med nami! Sploh pa v zadnjem času pri našem okrajnem sodišču opažamo veseli pojav, da sodnikom ne gre toliko za to, da bodi čim več obtoženih tudi obsojenih, marveč da skušajo zasebne obtožbe žaljenja časti s poravnavo med strankami z lepa spraviti s sveta. In dalje, da se v slučajih kjer ne pride do sprave, skuša po pričah obeh strank temeljito ugotoviti dejanski položaj, da torej razsodba ne temelji le na sodnikovem „freie Beweiswürdigung“ to je, kakor sodnik sam hoče o slučaju soditi, marveč, da sodnik sam skuša, da ste tudi stranki prepričani o opravičenosti obsodbe: **tako je in nič drugače ne more biti!** — Želimo, da bi se po tem vzgledu ravnali tudi tam, kjer včas kar curkoma dežujejo kazni in se sodniku, ki za celi teden razpiše vse obravnave na en dan, niti ne zdi vredno stranke vprašati, če se hočejo poravnati. (Tu nikakor ne mislimo na dr. Ahačiča in njegove namestnike). Želimo pa tudi: **ljudje božji, nikar ne nosite vsako malenkost pred sodišče!**

Norvežan Peter Oldzen kot gost ljubljanske justične palače. Ko romajo te vrstice v tisk, počiva pod z aprilovim snegom pobeljeno streho justične palače znamenit gost, čisto-krvni Norvežan Peter Oldzen. Znamenit je ta gost justične palače, je bil namreč trikrat rojen. Prvič ga je rodila koroška mati v Rožku, oče mu je dal ime Kargelj, pri krstu pa še sv. Valentina. Že kot Valentin Kargelj je bil sila človekoljubne narave. Če je le mogel, je ljudem pomagal pri delu. Zato si je tudi izvolil prosti poklic „Hilfsarbeiterja“, kot se s ponosom sam priznava. Če je koga kaka suknja ali karsizebodi težilo, ga je Valentin hitro rešil teže. Če so imeli po širnem svetu, koder je 10 let hodil, pri tej ali oni hiši preveč jesti in piti, on jim je hitro pomagal. Tako nadarjen in oblagodarjen je prišel tudi v Trst, od tam šel na obisk k Benečanom in zopet nazaj v Trst. In pri tej drugi priliki se je iz Korošca Valentina Kragelja porodil Norvežan Peter Oldzen. On sam ta drugi porod tako opisuje: Došel iz Benetk v Trst, so mi bili „papiři“ ukradeni. Seznanim se z nekim Norvežanom, ki mi ponudi „Abmusterungs-Schein“, izkaznico izdano od avstrijskega konzulata v Atenah. V tej izkaznici stoji zapisano, da je Peter Oldzen državljani Norveške kot strojni pomočnik se vozil z nekim norveškim parnikom, da se je ponesrečil, v Atenah pa na lastno željo se izkrcal iz ladje ter bil vzor pravega Norvežana. S to listino je šel k norveškemu konzulatu v Trstu ter tam dobil z izgovorom, da je izgubil vse svoje papirje, drugo izkaznico „Ausmusterungs-Schein“. S tem so ga na norveške državne stroške poslali v Benetke, od koder bi imel nastopiti pot v svojo drugo neznanu mu domovino. Toda koroškemu Valentinu se je le bolj dopadlo v Avstriji, prišel je zopet nazaj v Trst, kjer ga je policija zopet radi prehude človekoljubnosti

prijela in ga izročila sodišču. Tu je bil koroški Valentin kot Norvežan Peter Oldzen obsojen. In kot Norvežan je okrog 18. marca osrečil tudi Ljubljano s svojim obiskom. Tu se je kmalu naučil slovenski kleti. V neki žganjariji v Florijanski ulici je v Navzočnosti postreška Š. klet: „ti prokleti bog, zakaj mi ne daš dela.“ To je bilo jutraj, zvečer pa se je spazil v Cerkveni ulici k poštnemu uslužbencu K., katerega je hotel rešiti v veži viseče službene suknje. Ta pa ga je zasačil, Peter Oldzen je bežal, dokler ni prišel stražniku v roke. No in predvčerajšnjem popoldne je pred deželnim sodiščem zopet kot Korošec Valentin Kargelj sprejel tretji krst: 7 mesecev ječe kot plačilo za njegove napram norveški in avstrijski državi storjeno „pomožno delo“. Po prestanem odpočitku ga odpošljejo še na znano „visoko šolo“ v rumeni hiši ob Ljubljani blizu Kodelovega.

Gostilničarski zadrugarji pred sodiščem. Zdaj, ko splošno razsaja tožbarska epidemija, ni tako čudo, če se tudi zgorej omenjeni gospodje ne pustijo žaliti, ne da bi za to ne izvedel tudi kazenski sodnik. Po pravilu doslednosti bi pravzaprav morali vsi člani gostilničarske zadruge se čutiti razžaljene ter nastopiti kot tožitelji. Ali pa bi še tisti, bi mislijo, da so bili res na svoji časti razžaljeni in ki so že včeraj kot tožitelji nastopili, tistemu svojemu tovarišu, ki je svojemu najbližjemu konkurentu kavarnarju med 4 oči in med dvema zaprtimi vrati rekel: „vsi ste osli v zadruzi“ — potom izvensodnega razprave na lepi način vrnil — osla nazaj. Kajti prav človeško smatrano, je tako žaljenje, ne da bi mi to trdili, res oslarija, pač pa premalenkostno, da bi se za to in to, kar sta dva konkurenta imela le med 4 oči, na dolgo in široko vlačilo po sodišču. Gospodje, veste kaj? Dolenjci pravijo: resni časi gredo noter — mi pa pravimo: resni časi trojne vrste volitev prihajajo k nam v Ljubljano. Kot sicer resni može bodite tudi v tem malenkostnem slučaju resni in mislite prav resno raje na občinske volitve kot pa na tožbarije. Poravnajte stvar med seboj in če le četrt tistega, kar bi imele požreti tožbe, darujte družbi sv. Cirila in Metoda, pa bo cela stvar najlepše spravljena s sveta. In ker upamo, da se to gotovo zgodi, nočemo obešati na veliki zvon ne podrobnosti te sporne zadeve, in celo, kakor vidite, ne omenjamo niti začetnic v tej pravdi prizadetih imen. S tem smo dokazali dobro voljo vam vsem nasproti, pokazite jo tudi vi sami sebi nasproti!

Družba sv. Mohorja se pritožuje v „Slovenca“, da izgublja ude. Tega so seveda zopet krivi ti nesrečni liberalci, ki so krivi sploh vsega zla; tako lamentira in zmerja ta družba one Slovence, ki ne podpirajo književnosti radi odpustkov in ki ne marajo različen mašnih bukvic in drugih podobnih knjig klerikalne Mohorjeve družbe. Zadnji čas je, da obračunamo z Mohorjevo družbo po zaslužnju. Družba sama se je postavila na politično strankarsko klerikalno stališče. To stališče čuva družbin odbor, ki šteje med člani le celovške Slovence — klerikalec dr. Rožič je pridržen predsedniku — ostali Slovenci pa nimajo ničesar govoriti in ne smejo imeti jasnega vpogleda v družbino premoženje in letne račune. Družba podpira razna društva, v imenu družbe se pobirajo darovi, vse pa se porablja v klerikalne strankarske politične namene. Mohorjanov je čez 80.000, toliko izvodov se natisne vsake knjige in pošlje po slovenski zemlji. Vendar pa lahko trdimo, da je pet knjig po navadi brez vsake vrednosti. Pa hočete, naj se izobrazenc naroči na te knjige! Družba podpira koroško „Solsko društvo“, koliko pa stori za družbo sv. Cirila in Metoda? Da,

MALI LISTEK.

Napoleon I. in njegov dvor.

(Po dr. A. Fournierju priredil J. R.)
(Dolge)

Rojstvo so naznanili tujim državam in te so čestitale. Znamenje, da so smatrali novo dinastijo za sebi enako. Laticija je držala pri krstu novorojenca in Pij VII. ga je krstil.

Papež je namreč čakal že mesec dolgo v Parizu na Napoleonova priznanja cerkvi, in je s tem svetu pokazal, da hoče živeti v miru s francoskim prestolom.

Sam Napoleon je narekoval program te slavnosti in vse se je izvršilo z vojaško natančnostjo.

Mati cesarica se je peljala v Tui-terije, kjer se je brala maša in nato je sledil sprejem dostojanstvenikov. Nato se je podal cel dvor s papežem in kardinali v St. Cloud. Tu je stala v sredi velike dvorane postelja, pogrnjena z rudečim baržunom in v nji je ležal mali princ.

Na levi in desni strani postelje

sta stali mizi, polni posod iz čistega zlata. Po dvoranah se je razpostavil dvor. Od tu je šel cel sprevod — principi, komorniki, častni kavalirji cesarice, ministri in drugi — v kapelo. Drugi del — dvorne dame, gvervante, cesarjevi adjutanti in kševnec — se je pomikal za njimi. Mali princ je bil zavrt v baržunasto pokrivalo, katerega konce so nosili dvorni maršali. Nato so sledili najvišji dvorni dostojanstveniki s cesarjem na čelu, ki je peljal botro v cerkev.

Tu je papež krstil Napoleona Louisa in od tod so odšli nazaj v grad k obedu. Po obedu je sledila predstava v Théâtre Français.

Ljudstvo pa je bilo bogato pogoščeno. Veliko stroškov za mladega nečaka. Tako je Napoleona veselilo, pokazati „svetu sijaj“, s katerim je bil obdan.

Malo tednov bo preteklo, ko se bo ves ta dvor peljal čez Alpe, kjer bo pričela novega kronanja v milanski cerkvi. Toda v to življenje je posegla s krvavo roko — vojska.

Po petih letih je hitel zopet na bojno polje. Velik del njegovih dvorjanov je opasal meč in ostroge, ter zamenjal bogato z zlato pretkano obleko z vojaškim plaščem. Toda ne

samo njegovo vojaštvo, temveč tudi njegov kabinet in njegov tajnik je moral z njim.

Bil je jako pisan ta sprevod, ki je prepotoval dežele Evrope. Na čelu tega sprevoda sta jahala dva ordonanci častnika z dvema strelcem, potem je sledil cesarjev voz, v katerem je sedel po dnevu poleg Napoleona tudi Berthier ali Duroc.

Voz je bil preskrbljen z vsem potrebnim, kajti Napoleon je prebil tudi cele noči v njem. Za vozom, ki je jako hitro vozil, so jahali maršali, častniki, mameluk Roustaud, častnik, ki je nosil velikansko mapo polno načrtov, nato par izvrstnih konj za cesarjevo potrebo in končno 25 oboroženih vojakov kot varnostno spremstvo.

Nato je sledil drugi del. Tajnik preobložen z akti in velikim delom arhiva, služabniki, blagafnik in zdravnik.

Ako je stopil Napoleon iz voza, tedaj so stopili 4 vojaki k vozu. Če je hotel pregledati kraj ali sovražnike so ostali vojaki vedno v njegovi bližini. Služabnik pa mu je držal daljnogled, ki ga je Napoleon radi kratkovidnosti vedno potreboval.

Velikokrat je v enem trenutku spoznal moč sovražnikovo ali lastno

slabost. Ako je prišel v večji kraj, tedaj so bile v trenutku v najboljši hiši pripravljene sobe za njega.

Največja soba je služila za kabinet. V sredi sobe je stala velika miza, na katero so takoj razprostrli veliko karto, ki jo je zvečer razsvetljevalo 10 sveč. Ob stenah so bili postavljeni stoli za generale in miza za sekretarja.

Ako so prenočevali na prostem, tedaj so postavili dva šotora, enega za Napoleona in drugega za častnike. Pred šotorom so naredili velik ogenj. Napoleon je sedel z Berthierom ali Durocom pred šotorom. Drugi častniki pa so stali v polkrogu okoli ognja ter poslušali Napoleonova izvajanja.

Tako je n. pr. na predvečer bitke pri Austerlitzu razkladal svojim častnikom, svoje orientse načrte. Napoleon je z lahkoto prenašal vse neprilike. Njegova železna narava mu je to dopuščala. Tu, na bojnem polju se je popolnoma otresele dvorne etikete, ki se je v Parizu tako strogo držal.

Cesar je v jezi klet in vpil vse križem. Najvišjo jezo in vpitje je že to velikokrat povzročilo, ako mu njegov adjutant ni dal v roke, tako zganjene karte, da bi videl pravo mesto. In velikokrat se je pripetilo, da je

njegovi ekscelenci priletela karta v glavo ali pod nogo.

Tej gotovosti in naglosti ima Napoleon zahvaliti veliko svojih uspehov. Sedaj ni prešlo leto brez slave in časti: 1805 Austerlitz, 1806 Jena, 1807 Friedland. Vse te bitke so pomnožile nešteto krat slavo imperatorja in pred vsem krog njegove moči.

Brat Jožef je zasedel prestol v Neapolu, Ludvik na Holandskem za Jeroma se je ustanovilo kraljestvo Westfalsko. Murat je postal vladajoči knez Bergški, Eugen Beauharnais podkralj laški in končno Elisa in Pavlina sta dobili kneževine. Akoravno so šli Napoleonovi bratje in sestre svoja pota, jih je on vendar obsopal z dobotami, ki mu jih je prinesla njegova srečna zvezda.

Po bitki pri Austerlitzu se ni obotavljala nobena stara dinastija, priti z milado, novo cesarsko rodovino v sorodstva. Tako so se poročili: Stefani-rida, nečakinja Josefine, s princem badenskim, Eugen z neko bavarsko princezino in Jerome je dobil za ženo Katarino, hčer württenberškega vojvode. Napoleon sam je leta 1807. iskal za se princezino stare hiše. Seznamek vseh za možitev sposobnih princezinj je že dolgo imel.

pomagala je celo C. M. družbo napadati! „Mir“ tiska Mohorjeva tiskarna, Mohorjeve družbe uslubene je njen odgovorni urednik. Kako nesramno napada „Mir“ C. M. družbo, kako laže, kako jo obrekuje! „Mir“ je razžalil tajnika C. M. družbe župnika Berceta zato, ker je prišel od družbi predavati na Koroško. „Mir“ je povzročil radi tega pravdo, pri kateri je njen zastopnik dr. Brejc na nečuvnen način očrnil tajnika C. M. družbe nemškimi porotnikom in si tako pridobil njih glasove. In ta odločni katoliški rodoljub je potem katoliškemu duhovniku, ki ima samo to „napako“, da je tajnik C. M. družbe, zaračunal za zastopanje 1 K 19 h od minute. In tako dalje. Ako hoče družba sv. sv. Mohorja ostati krepka, se mora docela preobraziti. Taka, kot je sedaj nam je nepotrebna in se tudi ne bo vzdržala, čeprav sprejema ude na letni „puť“.

Slovan. Mesečnik za književnost, umetnost in prosveto. Vsebinski 5. števec. A. Funkt: Minalost. — A. Debeljak: Pod Triglavom. — Gr. Koritnik: Poslednji zvoni. — Ivo Vojnovič: Smrt majke Jugovičev. — Radivoj Peterlin: Petruška; Marčev sneg. — Ivan Lah: Spoznanje. — Vekoslav Selinšek: Cikoši. — Radivoj Peterlin: Taras Sečenko. — Josip Premk: Soneti. — C. Golar: Dekliška narodna. — M. G. Po desetih letih. — Gr. Koritnik: Izgubljeni raj. — Petruška Radivoj Peterlin: Sonet, Menih. — Fr. Kobal: Osemdeset let obrazovne umetnosti na Slovenskem. — C. Golar: Že plapolajo. — Listek. — Književnost. — Smotre. — Raznoterosti. — Gledališče. — Slike.

Odhod domobranskih bataljonov iz Ljubljane. Včeraj zjutraj ob 6. uri so odšli tukajšnji domobranski bataljoni na goriško mejo. Do št. Vida je spremenil ona dva bataljona, ki sta šla čez Cerkljo, ves štab z generalom vred. Bataljoni so se ločili na Marjinem trgu. Polovica bataljona, ki je že od prej na goriški meji, je krenila proti Zvezdi in je šla včeraj do Logatca. Druga dva bataljona sta se napotila proti št. Vidu in sta se včeraj ustavila v Železnikih. Po tridnevnem maršu pridejo bataljoni v Gorici skupaj od tam pa jih porazdele na posamezne postaje. Vrnejo se še le v jeseni v Ljubljano.

Sneg, zima, burja, mraz. Za april imamo vsega tega še preveč. Raz ljubljanski Grad vidiš okrog in okrog snega nakopičenega, kakor sredi največje zime. Najbolj poleg planin so s snegom oblagodarijeni Polhograjski Dolomiti, med njimi je osterobata Grmada najbogatejše snežnobe oblačena. Notranjske kraške planote se je sneg še precej ustrašil; tudi našemu Krimu ni pretežko sedel na glavo. Za to pa je Turjaška planota, z vršaci: Mokerc, Kureček, Abac in drugi sosedji prav čedno zasnežena. Paradirajo tudi naša ljubka znanca, Šmarna gora; od glave do nog vsa belo oblačena. In včeraj dopoldne se ta ledeni severovzhodnik! Okrog 2. popoldne ga je preko vzhodnega dolinskega gričevja pihajoča mrzla burja pognala ne vemo kam nazaj ali naprej. Tam po dolinskih gričih je začelo že popoldne iznova snežiti. Zvečer se je kar kadilo od snežnega meteža, ki je po noči prišel tudi k nam — v že itak belo Ljubljano. Pa če se naš vremenski prorok vendar le ne moti, to vse naj bi bil šele začetek, nekaj uvod še hujšim aprilovim muham. On je celo mnenja, da nam april prinese še druga iznenadenja. Upajmo, da ostane vse le pri — prorokovanju.

Zgubljeno. Dotični gospod, ki je predvčerajšnjim v kavarni „Evropa“ zamenjal popolnoma nov svilen dežnik, se pozivlja, naj ga nemudoma izroči v našem uredništvu. V nasprotnem slučaju bi se proti njemu drugače postopalo, ker je njegovo ime znano.

Arnautski upor in Srbija.

(Izv. brzojavno poročilo „Jutra“).

Belgrad, 5. aprila.

V vseh, tudi vladnih krogih, se posveča arnautskemu uporu velika važnost in dogodki v Albaniji se za sledujejo z največjo pozornostjo in poročila pričakujejo z največjo nape- tostjo. Splošno prevladuje mnenje, da letos arnautski upor ne bo tako lahk- o zadušen in ker se bodo krivodi godki razvijali v neposredni bližini srbske meje in v onih krajih turškega cesarstva, ki so naseljeni s Srbi (Stara Srbija) se misli v vseh krogih, da bo razvoj dogodkov tak, da bo Srbija primorana aktivno poseči vmes, ker bo morala braniti svoje interese in in- terese otomskih Srbov. Vaš dopis- nik je imel danes priliko govoriti o tem z nekim aktivnim državljanom, ki je bil pa zelo rezerviran in je izjavil samo naslednje: „Srbija je v vsakem oziru in za vsak slučaj dobro pri- pravljena, tako, da je izključeno, da bi jo dogodki zalotili nepripravljeno.“

— Tukaj je vse prepričano, da se približujejo za Balkan usodopolni dnevi.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Vstaja v Albaniji.

Dunaj, 5. aprila. Vesti, ki prihaja- jo iz Črne gore in Novopazarskega Sandžaka so skrajno vznemirljive. Po- litični krogi pripisujejo dogodkom v Albaniji veliko važnost.

Cetinje, 5. aprila. Kljub demen- tjem črnogorske vlade se iz dobro informiranih krogov zatrdjuje, da pri- pravljajo Črna gora mobilizacijo cele armade. K temu je črnogorsko vladu prisilila zadnja skrajno ostra nota Turčije, v kateri turška vlada ener- gično protestira proti temu, da ima Črnogorska še vedno odprte svoje meje za albanske begunce in se za- jedno nahaja med albanskimi vstahi tudi veliko število črnogorskih oficir-jev in vojakov.

Cetinje, 5. aprila. Črnogorska vlada se nahaja v velikanskih zadre- gah radi dogodkov v Albaniji. Narod namreč odločno zahteva boj in ob- mejno oborožitev. Sicer je črnogorska vlada turškemu poslaniku v Cetinju in tudi velevladnim obljubila, da bo napram dogodkom v Albaniji varovala svojo nevtralnost, vendar se nahaja v skrajno kritičnem položaju, ker stoji črnogorski narod odločno na strani albanskih upornikov. Če ne iz drugega vzroka, bo črnogorska vlada morala mobilizirati svojo armado že radi tega, da vzdrži mir v domači deželi in pre- preči vpad Črnogorcev na turško ozemlje. Vsekakor se nahaja Črna gora v velikih zadregah in jako nevarnem položaju.

Carigrad, 5. aprila. Po vesteh, ki prihajajo iz Skadra, je prišlo med po- beglimi albanskimi vstahi in redno turško vojsko v bližini mesta Kastrat-ja do skrajno ostrega boja. Po dol- gotrajnem boju so bili Turki popoln- oma premagani in so se morali v velikem neredu umakniti proti Skadru. Turki so izgubili nad 200 mož.

Prpriave za nove državnozborske volitve.

Zadar, 5. aprila. Izmed doseda- njih dalmatinskih državnozborskih po- slancev ne bodo več kandidirali: kle- rikalca Perić in Ivančević in napred- njak dr. Smoladka. Dr. Smoladka se hoče popolnoma posvetiti trdni orga- nizaciji svoje demokratično-napredne stranke. Mesto njega bo kandidiral splitski župan Mihajlević.

Praga, 5. aprila. Češki agrarci so sklenili, da za prihodnje državnozbor- ske volitve ne bodo več kandidirali onih poslancev na Češkem in Morav- skem, ki so že člani češkega ali mor- avskega deželnega zbora, ker stoje na stališču incompatibilite državne- ga zbora z deželnim zborom.

Brno, 5. aprila. Moravski češki klerikanci so sklenili, da bodo v vseh čeških okrajih postavili svoje kandi- date. Ta korak je vzbudil med Čehi velikansko ogorčenje in nevoljo in to tembolj, ker klerikanci v Narodnem Svetu dosedaj še niso izrazili svojega mnenja glede kompromisa med če- škimi strankami. Radi tega radikanci že sedaj zahtevajo, da morajo vse če- ške napredne stranke skupno nastopi- ti ne samo proti Nemcem in socia- lnim demokratom, ampak tudi proti češkim klerikalcem.

Brno, 5. aprila. Baron Chiari, do- sedanji predsednik nemškega „Natio- nalverbanda“ je poslal na županstva svojega volilnega okraja pismo, v ka- terem izjavlja, da ne sprejme več kan- didature, ker se hoče popolnoma umak- niti s političnega življenja.

Lvov, 5. aprila. Državnozborske volitve za Galicijo so že razpisane in sicer se vrše v vzhodni Galiciji dne 13., v zapadni Galiciji pa 19. junija. Rusini so vsled tega silno razburjeni, ker smatrajo, da hoče vlada na ta na- čin preskrbeti Poljakom čas, da se po boju v vzhodni Galiciji vržejo z vso silo tudi na zapadno Galicijo.

Bosenski sabor.

Sarajevo, 5. aprila. V bosenskem saboru se je danes nadaljevala in končala generalna debata o agrarni predlogi, ki je bila sprejeta z veliko večino. Za njo so glasovali vsi Musli- mani in Hrvati in 11 Srbov, med njimi podpredsednik sabora Tola in načelnik srbskega kluba Jeftanović. Sprjemu agrarne predloge je sledilo viharo ploskanje. Takoj nato se je pričela specialna debata.

Avdičjenca Khuena pri cesarja.

Dunaj, 5. aprila. Ogrski ministrski predsednik baron Khuen-Hedervary pride jutri na Dunaj in bo v petek sprejet od cesarja v posebni avdi- jenci. Takoj nato se bo posvetoval z avstrijskimi ministri glede brambene reforme in davčne predloge.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut. Odgovorni urednik dr. Ivan Lah. Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe, 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pis- menim vprašanjem je priložiti znakom 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se pla- čujejo vnaprej; zunanji inserenti v zamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Prazne škatle, že rabljene, prodaja v vsaki velikosti in množini P. Magdič, nasproti glavne pošte. U 30/15—1

Damski in dekliški slamaniki se zaradi opustitve modistovske obrti prodajo za vsako primerno ceno. P. Magdič, modna trgovina v Ljubljani, nasproti glavne pošte. U 29/15—1

Dobra in pridna kuharica se išče za malo, dobro idočo gostilno v Ljubljani; vodila bo tudi samostojno gospodinjstvo. — Plača po dogovoru. — Več pove upravnistvo „Jutra“, U 41/4—1

Mizarske pomočnike z dobrimi izpričevali sprejme Rudolf Kuhar, mizarski mojster v Mo- kronogu. U 40/3—1

Skoraj nov gramofon se ceno prodaja radi odpotovanja. Ljubljana, Turjaški trg šte. 1. 198/7—1

Lepo zemljišče okrog 200 kvadratnih če- njev obsežno, oddaljeno 100 korakov od kri- žnja kamniške železnice, pripravno za stav- bišče in vrt za zelenjavo (vodovod tik zem- ljišča) se ceno prodaja. Več se poizve v „Prvi anonični pisarni“, Francišanska ulica šte. 8. 197/3—1

Priznana najboljša polenovka (štokš) se dobi vedno edino le v trgovini Josipa Polak Sv. Petra c. šte. 9. U 173/x—1

Gostilna v mestu, eventualno v okolici, se prevzame v najem. Ponudbe pod „Gostilna“ na upravnistvo „Jutra“. 29 2—1

Absolvent obrtne šole išče mesto risarja, najraje v Ljubljani. Ponudbe pod „Absolvent“ na upravnistvo „Jutra“. 33/1—1

Šivalni stroj (Singer) se prodaja za K 45, Emonska cesta šte. 2. I. nadstropje levo in čevlarski stroj (Cilinder) za 65 K na Sv. Pe- tra nasipu šte. 3. 195/2—1

Skoraj novo pohištvo iz mehkega lesa se ceno prodaja. Stari trg 15, I. nad. 206

Dve dragoceni oljnatli Sliki se ceno pro- dasta. Naslov pove „Prva anonična pisarna“ Francišanska ulica 7, 297/1—1

Pasja znamka za letošnje leto se prodaja. Kje, pove upravnistvo „Jutra“ 43/1—1

Lepo stanovanje z dvema sobama, ko- palno sobo in pritlikinami se odda s 1. majem. Kje, pove upravnistvo „Jutra“. 47/2—1

Miza iz trdega lesa, katere se poljubno podaljša ter kredenova omara se ceno prodaja. Stolni trg 15 III. nadst. 193/46/1—1

Išče se mesečna soba, svetla, strogo se- parirana in s prijetnim razgledom s hrano vred, za 1. maj. Ponudbe brez navedbe cene se ne poštevajo. Pisma do 20. t. m. na 1886M upravnistvo „Jutra“. 44/4—1

Mlad trgovski pomočnik večš popolno- ma v stroki z mešanim blagom išče službe. Ponudbe pod „Poštenost 100“ na upravnistvo „Jutra“ 48/3—1

Zelo priporočljivo je inserirati v „Malih oglasih“ „Jutra“. Za besedo se plača samo 5 vin.

Poslano.

K notici „Jutra“ z dne 5. aprila t. l. „Na krivih potih“ naj se blago- voli povprašati, kdo je druge tri pra- šiče od posestnika v Predolah kupil, ker bi morali biti ravnotako kuzni. — Prosi se, da se o tem ravnotako po- izve, kakor se je od teh treh. L., mesar.

Mlad čevlarski obrtnik

podjetnega duha in treznega značaja v prijetnem kraju na deželi, z malo trgovino, star 28 let, se želi v svrhu ženitve seznaniti z gospodično, staro od 18 do 25 let s premoženjem ter zmožno nemškega jezika. — Dopisi naj se pošiljajo do 15. aprila s sliko na upravnistvo „Jutra“ pod Bodočnost 2.

Mladenič

dostojnega, mirnega značaja, prikupljive vnanjosti, po poklicu zelo dobrega obrta, se želi v svrhu ženitve seznaniti z gospici primerne izobrazbe, v starosti 20 do 30 let ter z 10 do 15000 K gotovine. Ima naj veselje za povzdigo obrta in za mirno gospodinjstvo. Le resne ponudbe če mogoče s sliko, ki se vrne, pod „Jupiter 109“ do 20. apr. pošto ležeče, Ljubljana.

Za 18.000 K

prodam takoj hišo z dobro idočo gostilno in trgovino ter z vrtom stoječo blizu cerkve na Ponikvi ob juž. želez- nici na Štajerskem. Kupci naj vložijo ponudbe na naslov lastnice: Ana Vrečko, Radovljica, Kranjsko.

Pasijonska predstava

Trpljenje Jezusa Kristusa od rojstva do vnebohoda v voščenih podobah naravne velikosti izpostavljene v 40 m dolgi baraki v

Latermanovem drevoredu.

Vidi se vsaki dan od sobote dalje od 9. ure zjutraj do 8. zvečer. Vstop- nina za odrasle 30 vin. za otroke 20 vinarjev.

Trajajočo in dobro eksistenco

si lahko vsakdo pridobi z nakupom dobro vpeljane

tovarne

za sodavico in pokalice v večjem in- dustrijskem kraju brez konkurence. Kapitala je potrebno samo 5 do 6000 kron. Pri tem se lahko posebej izvršuje dobro kočijaštvo. Več. pove uprav- ništvo „Jutra“.

Najboljše odgovori „Slovincu“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

Za velikonočne praznike

se bode prodajala najfinejša in najcenejša

gnjat (šunka)

in sicer: domača (lastnega izdelka) à kg K 2-20
pristna graška gnjat : : : : 2-30
pristna praška gnjat : : : : 2-80

v trgovini J. BUZZOLINI

izdelovanje salam in kranjskih klobas.

Velika zaloga sira, čajnega masla, slanine itd.

Za praznike se bode točil fin, star rizling liter K 1-20.

Sim. Praprotnik

stavbeni in pohištveni

mizar

v Ljubljani, Jenkova ulica 7
priporoča p. n. odjemalcem (po- sebnost že onim v južnejših krajih) svojo veliko zalogo vsakovrstnih

.: omar za led .:

v poljubnih velikostih za pivo- varne, restavracije, trgovine, deli- katesne trgovine itd.

Cene najnižje, postrežba točna. Ceniki zastoj in poštne prosto.

Obenem pa tudi prodam za zelo nizko ceno popolnoma novo opravo za špecerijsko trgovino.

„Jutro“ se prodaja v Trstu po 4 vinarje

v naslednjih tobakarnah:

Becher, ulica Stadion,
Trevisan, ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carducci,
Stanič, ulica Molinpiccolo,
Sekovar, Vojašnični trg,
Hrast. Poštni trg,
Može, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geršina, Rojan,
Raunacher, Campo Marzio,
Bruna, SS. Martiri,
Ercigoj, ulica Massimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica dell' Istra,
Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sette Fontane,
Gramaticopulo, ul. Barriera,
Spöder, ulica Barriera,
Lavrenčič, Vojašnični trg.
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Baje, ulica Geppa,
Luzatto, ulica Acquedotto,
Segulin, ulica Industria,
Železnik, Sv. Ivan,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere.

Cognac Star, pristen destilat dalmatinskega vina je najboljši sredstvo za slabotne in rekonvalescente. Dobi se edino pri trvdki: **BR. NOVAKOVIČ, Ljubljana.**

Koncert

restavracija „Črni orel“, Gosposka ulica št. 3. Vsak dan damski tercet. Pri navadnih cenah.

Zvezdna :::: tkanina

z znamko repata zvezda je najboljša blago za obleke in perilo.

Trgovskega učenca

krepkega s primerno šolsko izobrazbo sprejme takoj trgovec Franc Lapajne v Idriji.

Zidna opeka

najboljše vrste in najcenejša se dobi v poljubni množini pri stavbni trvdki

Filip Supančič Šubicova ulica št. 5.

Tovarniška znamka „IKO“.

Lastna tovarna ur v Švic.

TEODOR KORN

poprej HENRIK KORN

pokrivalec streh in klepar, vpeljalec strelovodov ter instalater vodovodov

LJUBLJANA, Slomškove ul. 3 in 10 Podružnica: Stari trg 9.

Priloga se p. n. občinstvu za izvrševanje vsakršnih kleparskih del ter pokrivanje streh z angleškim, francoskim in tujskim škrljem, z asbest-cementnim škrljem (Eternit) patent Hatschek, z izbočeno in ploščnato opeko, lečno-cementno in strešno opeko. Vsa stavbinska in galanterijska, kleparska dela v priznani solidni izvršitvi. **Poprave točno in ceno.** Proračuni brezplačno in poštne prosto.

KINTA CYCLES K.C.L.

Priznana močna, lahka tekoča solidna in neprekosljava so **KINTA** kolesa. Najboljša jamstva. Ilustrovani ceniki brezplačno.

K. Camernik LJUBLJANA, Dunajska c. 9. Special. trgovina s kolesi in posam. deli. **Izposojevanje koles.**

Naročajte in kupujte „JUTRO“!

Izvod samo po 4 vinarje.

Ugodna prilika! Ker imam veliko zalogo opeke, ki je izdelana še iz cenenejšega cementa, oddajam **cementne :::: strešnike** (z zarezo in brez zareze) **po znižani ceni.** Cementna strčna opeka prekaša po svoji trpežnosti drugovrstne opeke, ter dajem za njo vsako poljubno garancijo. **Ivan Jelačin, Ljubljana.**

Lovske puške vseh sestav, priznano delo prve vrste z najboljšim strelnim učinkom priporoča **Prva borovska orožnotovarniška družba PETER WERNIG** družba z omejeno zavezo v Borovljah na Koroškem. Ceniki brezplačno in poštne prosto.

Priporoča se največja zaloga oblek za gospode in dečke. Vedno najnovejša **konfekcija** za dame in deklice. **A. LUKIČ** Ljubljana, Pred škofijo št. 19. Solidna postrežba! Nizke cene!

Združeni čevljarji v Ljubljani

Wolfova ulica 14 odlikovani na mednar. lov. razstavi na Dunaju 1910 priporočajo za zimsko sezono svojo

bogato zalogo obuval

vseh vrst moških, ženskih in otroških, domačega in tujega izdelka. — Gumi za pete, vrvice, zaponke, čistila itd. vedno v največji izbiri.

Specialisti za nepremočljive lovske in turistovske čevlje. Izdeluje se tudi po meri v lastni delavnici, ter se sprejemajo tudi popravila. Postrežba točna, cene solidne.

Zunanja naročila proti povzetju. — Zahtevajte cenovnike.

Ustanovljena leta 1831. Največja zavarovalnica avstro-ogrske države C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu.

Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg, Sv. Petra cesta št. 2, v lastnem domu.

Zavaruje zoper požar na poslopih, pohljstvu in blagu, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje in za doto v vseh mogočih sestavah. — Tekom leta 1910. zavarovalo se je 19.215 oseb za kapital nad 155 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 1018 milijonov kron. Premoženje družbe znaša nad 392 milijonov kron.

Učiteljska tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v tiskarsko in litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov.

Lastno založništvo. Muzikalije.

Telefonska št. 118.

Najmodernejše črke. Litografija.

Poštne hranilnice št. 76.307.

Del. glavnica: K 5.000.000. Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani. Rez. fond nad K 610.000.

Stritarjeva ulica št. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjizice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Izdelovanje igrač Ernest Hoffarth jun., Dunaj VIII., Pfeilgasse 34.

Vojaške oprave za otroke:

Infanterijska garnitura	K 4.-
Huzarska	„ 5.-
Planin. lovcev	„ 5.-
Dragonska	„ 5.-
Ulanska	„ 5.-
Telesne straže	„ 6.-
Prekupovalci specijalni cenik.	Razpošiljatev po povzetju.

elniška družba :: pivovarne „Union“ v Sp. Šiški pri Ljubljani Telefon št. 53 priporoča svoje **marčno, dvojno-marčno in izvozno pivo** v sodčkih in steklenicah.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 4 vinarje

v naslednjih tobakernah:

Južni kolodvor.	Wislak, Gosposka ulica.
Državni kolodvor.	Kustrin, Breg.
Blaz, Dunajska cesta.	Tenente, Gradaška ulica.
Sever, Krakovski nasip.	Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Pichler, Kongresni trg.	Sitar, Florjanska ulica.
Češark, Selenburgova ulica.	Blaznik, Stari trg.
Dolence, Prešernova ulica.	Nagode Mestni trg.
Fuchs, Marije Terezije cesta.	Kanc, Sv. Petra cesta.
Saje Dunajska cesta.	Treo, Sv. Petra cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.	Kušar, Sv. Petra cesta.
Šubie, Miklošičeva cesta.	Podboj, Sv. Petra cesta.
Zupančič, Kolodvorska ulica.	Elsner, Kopitarjeva ulica.
Pirnat, Kolodvorska ulica.	Bizjak, Zaloška cesta.
Šenk, Resljeva cesta.	Remžgar, Zelena jama.
Kotnik, Šiška.	Bič, Zaloška cesta.
Tivell, na žel. prel. pri Nar. domu.	Svetek, Zaloška cesta.
Košir, Hišlerjeva ulica.	Jamšek, Tržaška cesta.
Stiene, Valvazorjev trg.	Štravs, Škofja ulica.
Sušnik, Rimska cesta.	Zadel, Karlovska cesta.
Ušentčnik, Židovska ulica.	Ojstriš, Poljanska cesta.
Kleinsteln, Jurčičev trg.	Sterkovič, Dunajska cesta.